

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Capitolul XXXVIII intitulat „Procedura de emitere a ordinului de plată” din Codul de procedură civilă (Monitorul Oficial nr. 59 din 20 iulie 2007, în vigoare de la 1 martie 2008, astfel cum a fost modificat în MO nr. 42/2009 și modificat ultima dată în MO nr. 13/2017) prevede o procedură simplificată prin intermediul căreia reclamantul își poate recupera creanța atunci când este puțin probabil ca aceasta să fie contestată de către pârât.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Emiterea unui ordin de plată poate fi solicitată de către creditor în cadrul următoarelor creanțe:

creanțe pecuniare sau creanțe pentru lucruri fungibile, atunci când creanța este de competența instanței districtuale.

transferul unui bun mobil pe care debitorul l-a primit cu obligația de a-l restitui sau care face obiectul unei garanții sau care a fost transferat de către debitor cu obligația de restituire a posesiei acestuia, atunci când creanța este de competența instanței districtuale

În plus, în conformitate cu dispoziția expresă de la articolul 417 din Codul de procedură civilă (CPC), reclamantul poate solicita, de asemenea, emiterea unui ordin de plată în cazul în care creanța, indiferent de valoarea sa, se referă la:

un act administrativ în temeiul căruia admiterea executării este încredințată instanțelor civile;

un document sau un extras din registrele contabile care stabilește creanțe ale oficiilor guvernamentale, municipalităților și băncilor;

un act, acord sau alt tip de contract, cu certificarea semnăturilor de către un notar care se referă la obligațiile conținute în acesta pentru plata unor sume de bani sau alte lucruri fungibile, precum și la toate obligațiile de transfer al anumitor bunuri;

un extras din registrul garanțiilor reale pentru un gaj înregistrat și pentru începerea executării - în ceea ce privește transferul activelor gajate;

un extras din registrul garanțiilor reale pentru un contract de vânzare înregistrat care menține dreptul de proprietate până în momentul achitării prețului, sau un contract de leasing - în ceea ce privește returnarea activelor vândute sau închiriate;

un acord de garanție sau o ipotecă, în temeiul articolului 160 și al articolului 173 alineatul (3) din Legea privind obligațiile și contractele;

un act valabil pentru constituirea unei creanțe private, de stat sau municipale, atunci când executarea acesteia se face în conformitate cu procedura prevăzută în Codul de procedură civilă;

un aviz de deficiență;

un bilet la ordin, o cambie sau garanția reală echivalentă a acestora, precum și o obligațiune sau cupoane atașate acesteia.

În cazul în care cererea este însoțită de un document în temeiul articolului 417 din CPC la care face referire creanța, creditorul poate solicita instanței să dispună executarea imediată și să emită un titlu executoriu.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

În cazul în care creanța provine din anumite acte în temeiul articolului 417 din CPC, nu există o limită superioară în ceea ce privește valoarea acesteia.

În conformitate cu restul dispozițiilor privind creanțele pecuniare, creanțele pentru lucruri fungibile sau transferul de bunuri mobiliare, se poate emite un ordin de plată numai în cazul în care creanța este de competența instanței districtuale. Instanța districtuală este competentă pentru creanțele în materie civilă și comercială în valoare de până la 25 000 BGN și pentru toate creanțele de întreținere, conflictele de muncă și creanțele rezultate din avizul de deficiență.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii este opțională. Chiar dacă există condiții prealabile pentru emiterea unui ordin de plată, reclamantul nu este obligat să aleagă această procedură de apărare ci poate să introducă o acțiune în cadrul procedurii generale referitoare la plângeri.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Nu se emite un ordin de plată în cazul în care debitorul nu are o adresă permanentă și o reședință obișnuită sau sediul și locul de desfășurare a activității pe teritoriul Republicii Bulgaria.

1.2 Instanța competentă

Cererea se depune la instanța districtuală care corespunde adresei permanente sau sediului debitorului, iar instanța dispune de trei zile pentru a efectua o verificare oficială a competenței teritoriale. Dacă instanța consideră că respectiva cauză nu ține de competența sa, aceasta o trimite instanței corespunzătoare.

1.3 Condiții de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Utilizarea formularelor de cerere aprobate de Ministrul Justiției este obligatorie. Cererile constituie o anexă la Regulamentul nr. 6 din 20 februarie 2008 privind aprobarea formularelor pentru ordinele de plată, cererile pentru emiterea unui ordin de plată și alte documente legate de procedura de emitere a „ordinului de plată”, emis de Ministrul Justiției.

1.3.2 Este necesar să fie reprezentat de un avocat?

Acest lucru nu este obligatoriu.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descrie motivul introducerii cererii?

Cererea ar trebui să precizeze circumstanțele pe care se întemeiază creanța și în ce constă esența acesteia.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu este necesar să se anexeze la cerere dovezi pentru stabilirea creanței. Reclamantul poate să anexeze astfel de dovezi, însă acesta nu este obligat să facă acest lucru deoarece procedura este destinată numai să verifice dacă respectiva creanță este contestabilă. Este suficient ca reclamantul să susțină existența creanței sale. În cazul în care debitorul contestă ordinul de plată, verificarea existenței creanței este efectuată în cadrul procedurii privind cererile. Cererea trebuie să fie însoțită de o procură dacă este depusă de către un mandatar, precum și de o dovadă a plății taxelor de timbru și a cheltuielilor judiciare, după caz.

1.4 Respingerea cererii

Cererea pentru emiterea unui ordin de plată este respinsă în următoarele cazuri:

În cazul în care cererea nu îndeplinește cerințele de la articolul 410 din CPC, și anume nu se referă la plata unei sume de bani sau la lucruri fungibile cu o valoare de până la 25 000 BGN sau, respectiv, la bunuri mobiliare din categoria în conformitate cu alineatul (1) punctul (2) de la articolul 410 din CPC; de asemenea, atunci când cererea nu respectă cerințele privind regularitatea, cererea nu este suspendată fără efect ci respinsă în mod direct. Numai în cazuri excepționale, atunci când solicitantul nu a utilizat formularul de cerere aprobat sau a utilizat un formular necorespunzător, instanța îi oferă instrucțiuni în vederea remedierii acestei nereguli, anexând la aviz formularul corespunzător [articolul 425 alineatul (2) din CPC].

În cazul în care creanța este în conflict cu legea sau cu bunele moravuri.

În cazul în care debitorul nu are o adresă permanentă sau sediu pe teritoriul Republicii Bulgaria sau în cazul în care acesta nu are reședința obișnuită sau locul de desfășurare a activității pe teritoriul Republicii Bulgaria.

1.5 Căi de atac

Ordinul de plată nu poate face obiectul unei căi de atac de către părți, exceptând partea de cheltuieli. Un ordin prin care cererea este respinsă, integral sau parțial, poate fi atacat de către reclamant la instanța regională relevantă printr-o cale de atac individuală pentru care nu se depune nicio copie a notificării sau comunicării. Ordinul de executare imediată pe care instanța îl emite în cazul unui document prezentat în conformitate cu articolul 417 din CPC poate, de asemenea, să facă obiectul unei căi de atac. O acțiune de atac individuală împotriva ordinului de executare imediată trebuie formulată împreună cu declarația de opoziție împotriva ordinului de plată emis și se poate întemeia numai pe considerente derivate din actele care intră sub incidența articolului 417 din CPC.

1.6 Declarația de opoziție

În urma primirii ordinului de plată de către debitor, acesta din urmă poate prezenta o declarație de opoziție scrisă, în termen de două săptămâni. O declarație de opoziție în sensul articolului 414 din CPC este orice element care prin conținutul său nu este compatibil cu executarea, orice formă de dezacord, orice declarație din care rezultă în mod evident că debitorul nu este dispus să plătească. Se menționează în mod explicit că nu este necesar să se justifice declarația de opoziție.

1.7 Efectul declarației de opoziție

În cazul în care debitorul depune o declarație de opoziție în timp util, instanța oferă reclamantului instrucțiuni privind faptul că acesta poate introduce o acțiune pentru stabilirea creanței, în termen de o lună, prin achitarea soldului aferent taxei de timbru. În cazul în care solicitantul nu prezintă dovezi că a introdus acțiunea în termenul prevăzut, instanța anulează ordinul de plată, integral sau pentru partea pentru care nu s-a formulat nicio cerere.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

În temeiul articolului 416 din CPC, în cazul în care nu se depune nicio declarație de opoziție în timp util sau aceasta este retrasă, ordinul de plată își produce efectele și pe baza acestuia instanța emite un titlu executoriu, care va fi menționat în mod corespunzător în cadrul ordinului.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca părătul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

În termen de o lună de la luarea la cunoștință a ordinului de plată, debitorul care a fost privat de posibilitatea de a contesta creanța poate formula o opoziție la instanța de apel, în cazul în care:

ordinul de plată nu a fost notificat sau comunicat în mod adecvat;

ordinul de plată nu a fost notificat sau comunicat personal debitorului, iar acesta nu avea reședința obișnuită pe teritoriul Republicii Bulgaria în ziua notificării sau comunicării;

acesta nu a fost informat în timp util cu privire la notificare sau comunicare din cauza unor circumstanțe neprevăzute speciale;

acesta nu a depus declarația de opoziție din cauza unor circumstanțe neprevăzute speciale care nu au putut fi depășite.

Prezentarea acestei declarații de opoziție nu suspendă executarea ordinului, însă, la cererea debitorului și în urma prezentării unor garanții adecvate de către acesta, instanța poate să suspende executarea.

Instanța admite declarația de opoziție în cazul în care se constată existența condițiilor preliminare menționate mai sus. În cazul în care instanța de apel admite declarația de opoziție pentru motivul că debitorul nu are o adresă permanentă sau un sediu pe teritoriul Republicii Bulgaria sau nu are reședința obișnuită sau locul de desfășurare a activității pe teritoriul Republicii Bulgaria, atunci aceasta anulează în mod oficial ordinul de plată și titlul executoriu emis în acest sens. În caz contrar, dacă instanța de apel admite declarația de opoziție, aceasta suspendă executarea ordinului emis și retrimite cauza la instanța districtuală oferind instrucțiuni solicitantului cu privire la faptul că acesta poate introduce o acțiune în legătură cu creanța sa, în termen de o lună, prin achitarea soldului aferent taxei de timbru.

În plus, debitorul poate contesta, în cadrul unei proceduri privind cererile, creanța pentru care a fost emis ordinul de plată în cazul în care sunt constatate noi fapte sau noi probe scrise de o importanță esențială pentru cauză, de care acesta nu putea avea cunoștință în cursul perioadei de depunere a declarației de opoziție sau pe care acesta nu le-ar fi putut obține în cursul aceleiași perioade. Acțiunea poate fi introdusă în termen de trei luni de la data la care noua situație a ajuns la cunoștința debitorului sau de la data la care acesta a fost în măsură să obțină noile probe scrise, însă nu mai târziu de un an de la încheierea recuperării obligatorii a creanței.

Ultima actualizare: 24/07/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.